

W 103 rocznicę śmierci

Juliusz Słowacki

Każdy z nas prawie pamięta te wspaniałe oktawy „Beniowskiego”, w których poeta zawarł swoje „wyznanie wiary”. Strofy te, pełne gorczy i złości w stosunku do „emigracyjnych wszystkich świętych”, pełne uwielbienia dla wielkich poetów wszystkich epok, kończą się jakby z najgłębszych zakamarków serca wydobywym wyznaniem: „Jednak wierzę, że ludy płyną jak łańcuch żórawi w postęp...” Ta wiara poety nie opuszczała go w gruncie rzeczy przez całe życie. Owo znamienne „jednak” brało górę, zaświadczone twórczością i działalnością.

Drżysz, gdy kos cię ukraińskich
Długi, smętny brzęk zaleci,
Drżysz, gdy w marzeń mgłę
zaświeci
Groźna, stara twarz Kilińskich.

Ten schorowany i samotny człowiek uważa, że samą twórczością nie wystarczy zaświadczyć o głoszonych prawdach. Na pierwszą wieść o wybuchu powstania w roku 1848 w Poznańskim podąży do kraju, by przyłączyć się do szeregów walczących. Mniej więcej w tym czasie powstaje jego piękna wizja wyzwolenia ludu:

Wyjdzie stu robotników
oborza miasta grunt,
Wyrzucą łokieć — funt.
Klątki pełne wróblików
Otworzą — i przed łuszcza
Ptaszką na wolność puszczą...
Muzyka nieustanna:
Wolność, Wolność — Hosanna.

Wydalony przez władze pruskie, gdy powstanie chyliło się ku upadkowi, wraca znów do Paryża i tam po niespełna roku umiera na trawiącą go od wielu lat gruźlicę.

Dziś, gdy spod zapomnienia czy sfalszowania burżuazyjnych historyków wydobywamy nasze prawdziwie wielkie, twórcze i postępowe tradycje, twórczość i postać jednego z największych mistrzów słowa polskiego i głosiciela rewolucyjnej myśli — Juliusza Słowackiego — jest nam szczególnie bliska. Gdy uchwalając projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej utrwalamy wiekowe zdobycze ludu polskiego, urzeczywistniamy najbardziej postępowe tradycje naszego narodu — wśród myślicieli i twórców, których dzieła stały się częścią naszej wielkiej postępowej tradycji, znajduje się również Juliusz Słowacki.

„W suchych na pozór artykułach projektu Konstytucji zawarty jest w istocie ogólny wynik i bilans wiekowej historii walk klasowych i wyzwoleniczych polskich mas ludowych...” — powiedział na posiedzeniu Komisji Konstytucyjnej Prezydent Bolesław Bierut. „...ciągnie się... długa, znojna, pełna bohaterstwa i poświęcenia droga walki o wolność, o prawa dla ludu, o władzę ludu”.

W suchych na pozór artykułach projektu Konstytucji zawarta jest również twórcza myśl i walka Juliusza Słowackiego.

Głosy w dyskusji nad projektem Konstytucji

Korzystam z prawa azylu

Angel Castro

Przebywam w Polsce jako emigrant polityczny, korzystający z dobrodziejstwa demokracji ludowej. Prawa azylu udzielono mi w Polsce w 1945 r., zaraz po wyzwoleniu Gdańska, gdzie przebywałem w obozie w ostatnim okresie hitlerowskiej okupacji. Przez cały czas pobytu w Polsce czuję się wolnym człowiekiem i korzystam na równi z innymi obywatelami ze wszystkich zdobyczy ludu pracującego.

Art. 75 projektu nowej naszej Konstytucji dotyczy prawa azylu dla obywateli państw obcych, prześladowanych za obronę interesów mas pracujących, za walkę o postęp społeczny i pokój. Polska, jako kraj prawdziwej demokracji udzieliła mi już dawno azylu, a projekt Konstytucji utrwała to moje prawo.

Mam pracę (pracuję jako murarz w ZBM w Gdańsku), wystarczająco zarabiam i żyję dostatnio. Wszędzie, gdzie się znajduję, odczuwam głęboką sympatię, którą darzą w Polsce Ludowej ludzi wal-

„Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela azylu obywatelom państw obcych, prześladowanym za obronę interesów mas pracujących, walkę o postęp społeczny, działalność w obronie pokoju, walkę narodowo-wyzwoleniczą lub działalność naukową”. (Art. 75).

Postanowienia tego artykułu określają prawo azylu czyli prawo pobytu na obszarze Polski Ludowej i ochrony cudzoziemców prześladowanych przez rządy reakcyjne w krajach kapitalistycznych.

Zasada azylu dla cudzoziemców prześladowanych za działalność polityczną wysunięta została, jako zasada prawna jeszcze przez rewolucyjną burżuazję na przełomie XVIII i XIX wieku. Prawo azylu odgrywało względnie postępową rolę wówczas, gdy młode państwa burżuazyjne udzielały prawa azylu rewolucjonistom innych krajów, prześladowanym przez reakcję feudalną.

W pojmowaniu burżuazji prawo azylu posiada od samego początku wybitnie klasowy charakter. Ten klasowy jego charakter spowodował, że prawo azylu dzieliło całkowicie historyczne losy burżuazji: od względnej postępowości w okresie rewolucji antyfeudalnej przeszło ono wraz z burżuazją całą historyczną jej drogę, aż do dzisiejszego ostatecznego rozkładu, upadku i zwyrodnienia w świecie imperialistycznym.

W miarę wzrostu sił rewolucyjnego proletariatu, szczególnie po Komunie Paryskiej, burżuazja coraz bardziej zacieśnia zakres prawa azylu, dążąc do wyłączenia z niego działaczy rewolucyjnych, konsekwentnych antyfaszystów, a w pierwszym rzędzie najbardziej nieugiętych bojowników o sprawę ludu, sprawę demokracji, pokoju i socjalizmu — komunistów.

Coraz bardziej tragiczny staje się los postępowego uchodźcy politycznego w krajach kapitalistycznych w okresie międzywojennym. Uważany za „element niebezpieczny”, emigrant polityczny skazany jest na skrajną nędzę, niewolniczą pracę i zwiększony wyzysk. Tak wyglądała np. sytuacja wielu tysięcy emigrantów politycznych Włochów, Pola-

ków, Niemców, Jugosławian, Hiszpanów i innych, szukających schronienia przed terrorem faszystowskim w krajach zachodniej Europy. Reakcyjny rząd francuski nie wahał się nawet wydawać bojownikom Republikańskiej Hiszpanii w ręce faszystowskich oprawców, bezpośrednio gwałcając w ten sposób cynicznie uznawane przez siebie prawo azylu.

Obecna praktyka rządów imperialistycznych stanowi jeszcze większe naigrywanie się z istoty azylu, który ma służyć dla obrony ludzi prześladowanych za walkę o wolność, postęp i pokój.

W praktyce rządu USA oraz działających według jego instrukcji rządów innych krajów kapitalistycznych likwiduje się prawo azylu dla działaczy demokratycznych, którym ono rzeczywiście przysługuje.

Powszechnie znana jest np. sprawa Gerhardta Eislera, który został aresztowany przez policję brytyjską na naszym statku „Batory” w celu wydania go policji amerykańskiej ścigającej go za działalność demokratyczną. Tylko energiczny protest rządu polskiego, zdecydowana postawa postępowej opinii publicznej zmusiły władze brytyjskie do kapitulacji i uwolnienia Eislera.

Ostatnio rząd Meksyku, łamiąc własną konstytucję wydał policji amerykańskiej na rozkaz Waszyngtonu sekretarza KP Stanów Zjednoczonych Gus Halla, skazanego przez sąd amerykański na długoletnie więzienie.

Pod pretekstem udzielenia azylu i ochrony tzw. „uchodźcom politycznym”, organizuje się ze zdrajców narodu — uciekinierów z krajów demokracji ludowej, b. kolaborantów, zbrodniarzy wojennych i zwykłych kryminalistów oddziały sabotażowe, szpiegowskie i oddziały wojskowe tzw. armii atlantyckiej.

Równocześnie władze okupacyjne w zachodnich Niemczech bezprawnie odmawiają wydania faszystowskich zbrodniarzy wojennych tym krajom, na terenie których popełnili oni swe zbrodnie. Z kilkunastu tysięcy zbrodniarzy faszystowskich, których wydania zażądała Polska, otrzymaliśmy od okupacyjnych władz w Niemczech zachodnich zaledwie kilkudziesięciu zbrodniarzy. Pozostali, a wśród nich tacy, jak kat Warszawy gen. SS von dem Bach, otoczeni są w zachodnich Niemczech troskliwą opieką.

W ten sposób prawo azylu w praktyce i teorii współczesnego imperializmu doznało ostatecznej degradacji i zwyrodnienia. Zostało całkowicie zohydzone i wypaczone. Stało się narzędziem walki z postępową i demokracją, narzędziem interwencji w sprawy wewnętrzne państw demokratycznych i przygotowywania przeciw nim agresji, pretekstem dla ochrony zbrodniarzy wojennych.

Państwa socjalizmu i demokracji ludowej napełniają prawo azylu całkowicie nową treścią klasową, nadając mu w naszych warunkach historycznych nowy, konsekwentnie demokratyczny charakter.

Ten nowy jakościowy charakter może nadać zasadom prawnym tylko władza ludowa. Nowa, całkowicie przeciwstawna burżuazyjnej, treść prawa azylu zawartego w naszej Konstytucji wynika z faktu, że jest ono stosowane w interesach mas pracujących, których hegemonem jest klasa robotnicza; a wyrażając interesy mas pracujących, wyraża ono obojętne interesy naszego narodu i wszystkich narodów.

Prawo azylu w naszej Konstytucji jest wyrazem internacjonalizmu naszego państwa ludowego. Terytorium naszego państwa służy jako miejsce schronienia dla prześladowanych przez reakcyjne reżimy imperialistyczne najlepszych ludzi innych narodów.

Na terytorium Polski Ludowej znalazło schronienie wielu uchodźców greckich i hiszpańskich. W Polsce przebywają demokraci jugosłowiańscy oraz demokraci innych krajów, w których reakcyjne rządy uniemożliwiają im wolną działalność i pracę dla dobra swych narodów i postępu ludzkości.

Charakterystyczne jest np. ustosunkowanie się naszego rządu do francuskiego postępowego profesora Henri Wallon. Pozdrowiony katedry w Paryżu przez rząd francuski w związku ze swą działalnością na rzecz wolności nauki i pokoju, prof. Wallon został zaproszony do Polski i zaofiarowano mu katedrę na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W przeciwieństwie do sytuacji uchodźców politycznych w krajach kapitalistycznych, gdzie są oni bezbronnymi ofiarami wszelkiego rodzaju dyskryminacji, szikan i prześladowań, dla tych wszystkich cudzoziemców, którzy w naszym kraju znaleźli schronienie i opiekę, korzystając z prawa azylu, Polska Ludowa stała się prawdziwą drugą ojczyzną.

Nasz projekt Konstytucji precyzując dalej określenie osób uprawnionych do korzystania z prawa azylu i konkretyzując to określenie zgodnie z praktyką współczesnej walki o pokój przewiduje udzielenie azylu cudzoziemcom prześladowanym za walkę w obronie pokoju. Stanowi to niewątpliwie pozytywny wkład naszej Konstytucji do prawa państw wchodzących w skład obozu pokoju, gdyż nowa Konstytucja Polski Ludowej, jako jedna z pierwszych daje konstytucyjny wyraz centralnemu i węzłowemu zadaniu stojącemu w naszej epoce przed ludzkością — walce o pokój.

Art. 75 jest jednym z tych artykułów projektu Konstytucji, który daje szczególny wyraz międzynarodowemu znaczeniu i roli naszego państwa ludowego, jego pokojowemu charakterowi, leżącemu u podstaw jego polityki głębokiemu internacjonalizmowi proletariackiemu i wielkim ideom wolności i humanizmu, po raz pierwszy znajdującym swe prawdziwe urzeczywistnienie dopiero w krajach, które zrzuciły z siebie jarzmo kapitalizmu.

(W. M.)

A tu koło
Tak w nim wesoło
Gdy czeka
Z daleka
Aż Pan Bóg
Uczyni jak i krok

Samotny, choć spragniony przyjaźni, potrafił Słowacki zerwać ze swym przyjaciółmi, Zygmuntem Krasieńskim, gdy zorientował się, że twórczość jego jest obroną klasowych interesów magnaterii i ziemiaństwa i we wspaniałej „Odpowiedzi na Psalm Przeszłości” namiętnie oskarżył go. W tym też wierszu przeciwstawia mu własny, bojowy i rewolucyjny program i wizję Polski prawdziwie wyzwolonej.

Podług ciebie, mój szlachetcu,
Cnotą naszą — znieść niewolę?
Ty przemieniasz ziemską dolę
W żywot dziecka na księżycu.
W pieśniach wolaś: „Czyni!”

Czyni!
Czyni! czyni! czyni! czyni!
Czyni! czyni! czyni! czyni!
A ty drżysz przed piersią gminu,
Drżysz, gdy błysnie Bóg z
człowieka,

Wiadomości ze świata

Drugi Zjazd Albańskiej Partii Pracy

TIRANA. Otwarty tu został II Zjazd Albańskiej Partii Pracy w obecności 13 delegacji bratnich partii komunistycznych i robotniczych. W pierwszym dniu obrad referat wygłosił sekretarz generalny Albańskiej Partii Pracy Enver Hodża.

Mówca napiętnował knowania imperializmu amerykańsko - angielskiego w stosunku do Albańskiej Republiki Ludowej. Imperialiści amerykańsko - angielscy — powiedział Enver Hodża — organizują nieustannie incydenty na granicach Albańskiej Republiki Ludowej, knują nadal agresywne plany ujarznienia Albanii, współpracując ściśle z Tito, monarcho - faszystami greckimi, faszystami włoskimi i albańskimi zbrodniarzami wojennymi.

Przechodząc do charakterystyki sytuacji wewnętrznej w okresie między zjazdami partii, mów-

ca podkreślił, że w okresie tym albańska gospodarka narodowa okrzepła we wszystkich dziedzinach, zwłaszcza zaś na odcinku przemysłu. W końcu 1950 r. wartość globalnej produkcji przemysłu i spółdzielczości przemysłowej osiągnęła 3.266 milionów lek, czyli przewyższyła poziom przedwojenny (1938 r.) 7,3 raza.

Nasz kraj — stwierdził Enver Hodża — nie pozbawiony był ani na chwilę wielkiej i hojnej pomocy Związku Radzieckiego. Z poważną pomocą naszymu krajowi przyszły również narody krajów demokracji ludowej.

Referat mówił z kolei o kierowniczej roli partii w dziele budowy socjalizmu i omówił zagadnienie dalszego wzmocnienia Albańskiej Partii Pracy. Referent zwrócił szczególną uwagę na sprawę walki z titoizmem i odchyleńmi w partii.

Opinia świata piętnuje imperialistycznych zbrodniarzy i ich nikczemnych pacholków z Aten

Zamordowanie Belojannisa i jego trzech towarzyszy przez faszystowskie władze greckie wywołało potężną falę oburzenia na całym świecie.

FRANCJA. — Francuska Partia Komunistyczna ogłosiła komunikat, w którym wzywa naród francuski, by odpowiedział na nową zbrodnię greckich marionetek Waszyngtonu jeszcze silniejszym zwarcem szeregów w walce przeciw okupacji amerykańskiej o niezależność narodową, o pokój.

Paul Eluard, Picasso, pisarze Claude Roy, Vladimir Pozner oraz inni przedstawiciele postępowej opinii publicznej ogłosili protesty przeciwko nikczemnej zbrodni władz ateńskich.

WŁOCHY. — Wiadomość o wykonaniu wyroku śmierci na bohaterze greckim Belojannisie i jego trzech towarzyszach, wstrząsnęła

do głębi włoską opinią publiczną. W Mediolanie delegacja kobiet udała się do konsulatu greckiego aby złożyć protest w imieniu wszystkich mediolańskich kobiet antyfaszystowskich przeciwko zbrodni oprawców ateńskich.

We wszystkich fabrykach Sesto San Giovanni odbyły się masówki, na których uchwalono rezolucje protestacyjne przeciw zbrodni faszystów greckich.

NIEMCY. — Surowego ukarania zbrodniarzy zażądała m. in. 19 tysięczna załoga kombinatu „Wilhelm Pieck“ w Mansfeld. Podobną rezolucję przyjęli robotnicy huty „August Bebel“. 11 tysięcy pracowników Zjednoczenia Budowlanego w Halle postanowiło w odpowiedzi na faszystowski wyrok wzmóc aktywność w komitetach obronców pokoju i we Froncie Narodowym.

Sukces jedności komunistów i socjalistów w Bawarii

BERLIN. — Jak donosi agencja ADN, w czasie wyborów samorządowych w Bawarii blok komunistów i socjaldemokratów osiągnął nowe zwycięstwo w Norymberdze.

Burmistrzem Norymbergi został wybrany kandydat socjaldemokratyczny Otto Bernreuter głosami komunistów i socjaldemokratów. Otrzymał on 99.928 głosów. Kandydat bloku reakcyjnego otrzymał 96.324 głosy.

Komuniści głosowali na kandydaturę Otto Bernreutera, ponieważ oświadczył on, że będzie konsekwentnie walczył przeciwko remilitaryzacji oraz o zjednoczenie Niemiec i przyśpieszenie zawarcia traktatu pokojowego

Truman nie będzie się ubiegał o ponowny wybór

WASZYNGTON. — Jak donosi agencja United Press, prezydent Truman oświadczył, iż nie będzie się ubiegał o ponowny wybór na stanowisko prezydenta USA.

Wybory — jak wiadomo — mają się odbyć w listopadzie 1952 r.

Zwycięskie boje Wietnamskiej Armii Wyzwoleńczej

PEKIN. — Wietnamska Agencja Telegraficzna donosi, że oddziały armii demokratycznej, działające w trzeciej strefie wojennej w dorzeczu rzeki Czerwonnej, rozgromiły w ciągu 10 dni marca 18 posterunków nieprzyjacielskich, zmusiły 17 innych do kapitulacji oraz wyparły nieprzyjaciela z dalszych 15 posterunków.

ODPRYSKI

Droga do raju

„Czy chcecie iść do raju?“ — pytają zakonnicy klasztoru w Sulaco dotkniętych ekskomuniką 15 chłopów bezrolnych z Gerano pod Rzymem (przytaczamy za prasą włoską — przyp. red.). Chłopi zostali wyklęci za to, że chcieli otrzymać na własność ziemię klasztorną, którą zakonnicy oddali im w dzierżawę. — „Zrezygnujcie więc z ziemi, proście o przebaczenie i płacicie po 5 tys. lirów za rozgrzeszenie waszych potępionych dusz“.

Dobry business. Co?

999.999

Liczba ta przypomina wyśniony numer loteryjny, ale w Ameryce nie gra się na loterii. Życie samo jest tam jedyną loterią, w której człowiek wyciąga tylko pusty bilet.

Ameryka jest krajem „superlatywów“. Ma ona najwyższe drapacze nieba i najgłębsze piwnice, ma najbogatszych bogaczy, jak Du Pont, Rockefeller, Ford, i ma ona Smith'ów, Jones'ów i Kellych, którzy mimo najcięższej pracy, wraz z rodzinami przymierają głodem.

Ameryka jest również krajem rekordów. Jeden rekord pobija drugi. Wczorajszy rekord samobójstw został pobity rekordem wypadków samochodowych. Gdy urząd statystyczny ustalił, że liczba wypadków samochodowych zbliżyła się do miliona, pisma sensacyjne zajęły się zagadnieniem kto będzie milionową ofiarą wypadku samochodowego? Dzienniki poświęcają całe szpalty temu sensacyjnemu zagadnieniu, nie wspominają jednak o tym czy „szczęśliwy umrzyk“ otrzyma nagrodę.

(„USA in Wort und Bild“)

Gazeta do użytku wewnętrznego w jednostkach Marynarki Wojennej. Poza teren jednostki nie wynosić.

SPORT

Echa ze Spartakiady

Spartakiada Marynarki Wojennej odbiła się szerokim echem wśród podchorążych OSMW.

Na temat wszystkich reprezentowanych na Spartakiadzie dyscyplin sportu prowadzone są długie dyskusje. Podchorążowie omawiają błędy i osiągnięcia swych kolegów - sportowców, którzy dzielnie bronili barw naszej Szkoły i niemniej dzielnie walczyli o uzyskanie jak najlepszych wyników w Spartakiadzie Wojska Polskiego.

Z dumą mówiono o takich sportowcach jak: KUCHARSKI, ONDERKA, GRABOWSKI, NOWAK, PALIGA, POGODA, KWIECIEŃ, MALTOWSKI, którzy osiągnęli dobre wyniki na Spartakiadzie.

Przez cały czas trwania eliminacji podchorążowie wszystkie wolne chwile spędzali w hali sportowej po brzegi wypełnionej widzami, gdzie z wielkim zainteresowaniem obserwowali szlachetne współzawodnictwo sportowców z całej Marynarki Wojennej.

Spartakiada Marynarki Wojennej spełniła wielką rolę propagandową, zachęcając szerokie masy podchorążych do uprawiania

Dwa mecze i jeden zakończony

Pierwsze sukcesy drużyny piłkarskiej

Dwa mecze wygrane i jeden zakończony remisem — takimi sukcesami rozpoczęła nowy sezon sportowy drużyna piłkarska naszej jednostki.

Dzięki regularnym, sumiennym treningom w czasie zaprawy zimowej, zawodnicy wyszlifowali swą formę i w porównaniu z ubiegłym rokiem, poczynili duże postępy.

W pierwszym meczu rozegranym z drużyną miejscowej „Gwardii“ drużyna nasza odniosła wysokie zwycięstwo w stosunku 8:1. Mecz ten stał na przeciętnym poziomie i gra po większej części toczyła się pod polem karnym „Gwardii“. Gwardziści nie potrafili nawiązać równorzędnej walki o piłkę i mecz ten, rzecz jasna, musieli przegrać.

W drugim meczu rozegranym między „Flotą“ a „Budowlanymi“ padł wynik remisowy 4:4.

Zawodnicy „Budowlanych“ przewyższali technicznie naszych zawodników, co jest powodem, że w pierwszych minutach gry uzyskują prowadzenie w stosunku 2:0. Wynik ten utrzymał się do przerwy.

Po przerwie zawodnicy nasi nawiązują równorzędną grę. Narzucają bardzo szybkie tempo i już w piątej minucie po przerwie po strzale środkowego napastnika „Floty“ wynik brzmi 2:1.

„Budowlani“ za wszelką cenę dążą do podwyższenia wyniku, co im się w końcu udaje, gdy po strzale napastnika środkowego „Budowlani“ prowadzą 3:1. Wynik ten nie utrzymuje się jednak

przebiegu jednego manewru uzyskują czwartą bramkę. Po razka „Floty“ zdaje się być nieunikniona.

Stalo się jednak inaczej. Nasi zawodnicy ponownie narzucają szybkie tempo gry i przy głośnym doping publicznosci zdobywają w ciągu pięciu minut kolejno 2 bramki, ustalając wynik remisowy 4:4, który jest końcowym wynikiem meczu.

Mimo, że wynik meczu był remisowy, jest on jednak dużym sukcesem dla naszej drużyny, gdyż drużyna „Budowlanych“ jest mistrzem województwa szczecińskiego na rok 1951 i obecnie gra w klasie wojewódzkiej.

W trzecim meczu rozegranym o mistrzostwo powiatu drużyna nasza ponownie pokonała „Gwardię“ w stosunku 3:2.

„Gwardia“ w tym meczu wystąpiła w swym najsłabszym składzie. I tym razem jednak nie mogąc nawiązać równorzędnego gry uległa naszej drużynie.

W wyżej opisanych meczach drużyna „Floty“ wystąpiła w składzie: oficer Perko, oficer Chrzanowski, bosmanmat Drzewoski, mat Galeta, mat Szefer, mat Stefański, mat Wroński, st. mar. Mora, st. mar. Gomuła, mar. Bull, mar. Piątek, mat Tadeusz Domin

Dawniej Hitler, dziś Adenauer

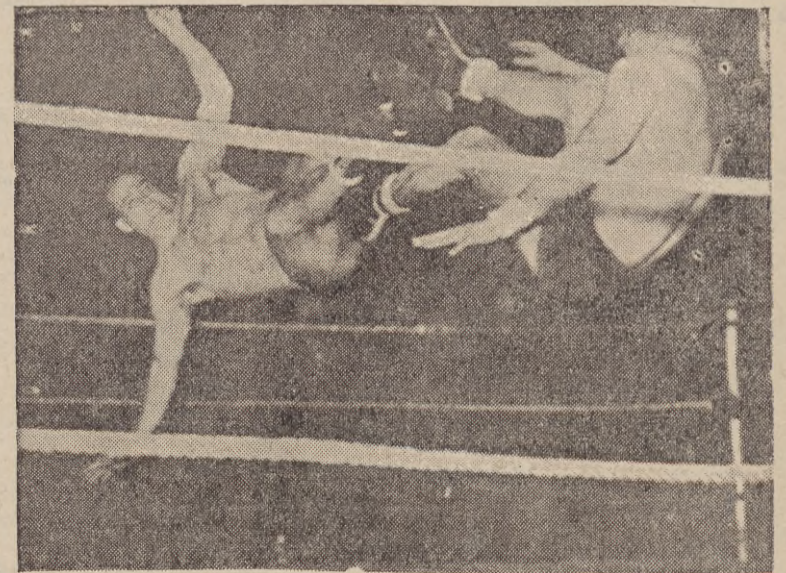

W związku z udziałem przez wysoki kler katolicki w poparciu „partii chrześcijańsko - demokratycznej“ Adenauera, wskutek czego prawdziwa katolicka partia „Zentrum“, występująca przeciw polityce Adenauera poniosła klęskę, warto przypomnieć orientację polityczną wysokiego kleru w Niemczech sprzed 20 lat. Na zdjęciu: Pierwsza strona dziennika „Rheinisches Volksblatt“ z Ludwigshafen (Nadrenia) z dnia 11 listopada 1933 roku w przeddzień wyborów do Reichstagu i plebiscytu, który usankcjonował objęcie władzy przez Hitlera.

Fotografia przedstawia nuncjusza papieskiego Magr. Basallo di Torregrossa, ściskającego dłoń Hitlera w czasie otwarcia „Domu Sztuki Niemieckiej“.

Na szerokość całej pierwszej strony ciągnie się napis: „Nasza modlitwa wieczorna brzmi dzisiaj: Panie Boże natchnij Twym duchem naszego Fuehrera tak w polityce zagranicznej jak i krajowej“, a pod spodem „Każdy dobry katolik głosuje na Hitlera i jego listę“.

SPORT PO AMERYKAŃSKU

Nowy sport amerykański — ten wygrywa kto lepiej kopie swego przeciwnika. „Sport“ ten nosi nazwę „free style“. Został on ostatnio przeszczepiony na grunt zachodnio - europejskich krajów kapitalistycznych.